

**WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ**

Dnia 27 kwietnia 2011 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: SSR (del) Magdalena Sajur-Kordula

Protokolant: asystent sędziego Piotr Zawodny

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2011 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
przeciwko Lukas Bank S.A. we Wrocławiu

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

I. uznaje za niedozwolone i zakazuje Lukas Bank S.A. we Wrocławiu
wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowień wzorca
umowy o treści:

- 1) *„Posiadacz rachunku kredytowego oświadcza, że nie będzie korzystał z prawa do wzajemnego potrącania swoich wierzytelności wobec Banku z jakiegokolwiek tytułu do momentu całkowitej spłaty zadłużenia wraz z odsetkami i innymi kosztami. Oświadczenie to nie uchybia uprawnieniu z art. 10 ustawy o kredycie konsumenckim.”,*
- 2) *„Bank zastrzega sobie prawo do odmowy autoryzowania transakcji lub wprowadzenia ograniczeń limitów (kwotowych bądź ilościowych) autoryzowanych transakcji gotówkowych i/lub bezgotówkowych przeprowadzanych w ramach dostępnego limitu kredytowego w przypadku:*
 - a) *naruszenia postanowień Umowy limitu lub Regulaminu limitu,*
 - b) *naruszenia postanowień Umowy o kartę lub Regulaminu karty (jeśli posiadacz rachunku kredytowego zawarł z Bankiem Umowę o kartę),*

c) powzięcia wiarygodnych informacji o pogorszeniu zdolności kredytowej lub sytuacji majątkowej Posiadacza rachunku kredytowego (...).", 3) „Po wypowiedzeniu umowy przez jedną ze stron Bank ogranicza możliwość korzystania z rachunku kredytowego tylko do dokonywania wpłat na ten rachunek.”;

II. zasądza od Lukas Bank S.A. we Wrocławiu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od Lukas Bank S.A. we Wrocławiu na rzecz Skarbu Państwa - Sąd Okręgowy w Warszawie kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa;

IV. zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt Lukas Bank S.A. we Wrocławiu.

/-/ SSR (del) Magdalena Sajur-Kordula

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Sekretarz Sądowy.....

Wioleta Lech-Wichrowska
Wioleta Lech-Wichrowska

UZASADNIENIE :

Powód - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w pozwie z dnia 5 stycznia 2011 r. skierowanym przeciwko Lukas Bank S.A. we Wrocławiu wniósł o uznanie następujących postanowień wzorca umowy za niedozwolone:

I. „Posiadacz rachunku kredytowego oświadcza, że nie będzie korzystał z prawa do wzajemnego potrącania swoich wierzytelności wobec Banku z jakiegokolwiek tytułu do momentu całkowitej spłaty zadłużenia wraz z odsetkami i innymi kosztami. Oświadczenie to nie uchybia uprawnieniu z art. 10 ustawy o kredycie konsumenckim”.

W uzasadnieniu powód zarzucił, że powyższa klauzula stanowi postanowienie umowne, o którym mowa w art. 385¹ pkt 3 kc. Prezes Urzędu zauważył, że zgodnie z art. 498 § 1 kc dopuszczalne jest potrącenie wierzytelności między dwiema osobami, które są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami. Powód wskazał na treść art. 385³ pkt 3, zgodnie z którym w razie wątpliwości uważa się za niedozwolone postanowienia umowne te z nich, które wyłączają, lub istotnie ograniczają potrącenie: 'wierzytelności konsumenta z wierzytelnością drugiej strony. ^ Kwestionowane (postanowienie umowne zamieszczone we wzorcach pozwanego całkowicie .wyłącza możliwość potrącenia

przez konsumenta jego wierzytelnośćLwobec- przedsiębiorcy z wierzytelnościami Banku, wynikającymi z zawartej umowy o kredyt konsumencki i wydanie karty kredytowej. W konsekwencji następuje wyzbycie się przez konsumenta dogodnej dla siebie możliwości zredukowania swego długu wobec pozwanego. Zdaniem powoda klauzula pogarsza sytuację prawną konsumenta, rażąco naruszając jego interesy, oraz narusza dobre obyczaje wymagane od instytucji bankowych, takie jak rzetelność i uczciwość.

II. „Bank zastrzega sobie prawo do odmowy autoryzowania transakcji lub wprowadzenia ograniczeń limitów (kwotowych bądź ilościowych) autoryzowanych transakcji gotówkowych i/lub bezgotówkowych przeprowadzanych w ramach dostępnego limitu kredytowego w przypadku:

a) naruszenia postanowień Umowy limitu lub Regulaminu limitu,

- b) naruszenia postanowień Umowy o kartę lub Regulaminu karty (jeśli posiadacz rachunku kredytowego zawarł z Bankiem Umowę o kartę),**
- c) powzięcia wiarygodnych informacji o pogorszeniu zdolności kredytowej lub sytuacji majątkowej Posiadacza rachunku kredytowego**

W uzasadnieniu powód nawiązał do treści art. 14 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385 ze zm.), regulującego przedmiotowo istotne elementy umowy o kartę płatniczą (essentialia negotii). Są nimi z jednej strony zobowiązanie wydawcy karty płatniczej wobec posiadacza karty do rozliczania operacji dokonanych przy użyciu karty płatniczej, a z drugiej strony zobowiązanie posiadacza do zapłaty kwot operacji wraz z należnymi wydawcy kwotami opłat i prowizji lub do spłaty swoich zobowiązań na rachunek wskazany przez wydawcę. Głównym obowiązkiem wydawcy karty jest więc rozliczanie dokonanych przez posiadacza transakcji gotówkowych bądź bezgotówkowych. W niniejszej sprawie obowiązek ten jest realizowany z wykorzystaniem rachunku kredytowego otwartego na potrzeby obsługi limitu kredytowego. Autoryzacja transakcji stanowi kluczowy element procesu przeprowadzenia transakcji za pomocą karty płatniczej. Jest to udzielona w procesie transakcji zgoda banku na dokonanie operacji przy użyciu karty na wskazaną kwotę. Brak autoryzacji skutkować będzie niemożnością przeprowadzenia transakcji. W ocenie powoda, ze względu na ten skutek, przesłanki odmowy autoryzacji powinny być w umowie określone w sposób maksymalnie precyzyjny i nie pozwalający Bankowi na ich swobodną interpretację. Powinny być też one związane z zaistnieniem okoliczności ochrony istotnego interesu konsumenta bądź Banku. Odnosząc się do treści kwestionowanego postanowienia umownego, powód zauważył, że nie można aprobować sytuacji, kiedy każde naruszenie przez konsumenta jakiegokolwiek postanowienia umowy łączącej go z Bankiem uzasadniać ma przyznanie pozwanemu prawa do odmowy autoryzacji. Pozwany miałby bowiem możliwość takiej odmowy z przyczyn nie mających wpływu na ochronę ważnych interesów stron, np. gdyby konsument nie powiadomił Banku o zmianie danych osobowych. Ponadto jedna z przesłanek odmowy autoryzacji - „powzięcie wiarygodnych informacji o pogorszeniu zdolności kredytowej lub sytuacji majątkowej konsumenta” - została określona w sposób bardzo ogólny, pozwalający na jej jednostronną interpretację ze strony pozwanego. W konkluzji powód stwierdził, że kwestionowane postanowienie narusza równowagę kontraktową stron umowy

o kartę płatniczą, co godzi w dobre_ obyxnaj_eJSlaTuszOiz^IJpMo^^^cy_ interes finansowy konsumentów, z uwagi na umożliwienie pozwanemu bezpodstawnej odmowy spełnienia świadczenia.

III. „Po wypowiedzeniu umowy przez jedną ze stron Bank ogranicza możliwość korzystania z rachunku kredytowego tylko do dokonywania wpłat na ten rachunek”.

W uzasadnieniu powód podniósł, że kwestionowane postanowienie umowne przewiduje istotną zmianę zawartej umowy, gdyż jeszcze w okresie jej obowiązywania znosi prawo do dysponowania przez konsumenta postawioną do jego dyspozycji kwotą limitu kredytowego oraz prawo do posługiwania się kartą płatniczą. Faktycznie zatem konsument w okresie wypowiedzenia pozbawiony jest możliwości korzystania z umówionego produktu. Postanowienie tej treści, zdaniem powoda, narusza dobre obyczaje, takie jak rzetelność i uczciwość.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana uznała zasadność powództwa.

Pozwany przyznał, że we wzorcach umowy zamieszczone było niedozwolone postanowienie umowne, o którym mowa w art. 385³ pkt 3 kc, wyłączające prawo do wzajemnego potrącania wierzytelności. Jednocześnie pozwany powiadomił, że we wrześniu 26)10 r. usunął zakwestionowaną klauzulę z wzorców umownych, na okoliczność czego przedstawił stosowne aktualne wzorce.

Następnie, odnosząc się do drugiego z zakwestionowanych postanowień umownych, dotyczącego odmowy autoryzowania transakcji, pozwany przyznał, że sporne postanowienie zamieszczone było we wzorcach wskazanych w pozwie. Zostało ono, według informacji pozwanego, usunięte ze wzorców. Jednocześnie pozwany Bank zmienił treść dotychczasowej klauzuli, nadając jej następujące brzmienie, zgodne z art. 19 ustawy z 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych: *„Bank zastrzega sobie prawo zmiany limitów bez zgody posiadacza rachunku kredytowego lub wprowadzenia ograniczeń kwotowych bądź ilościowych dokonywanych transakcji gotówkowych i/lub bezgotówkowych w przypadku nieterminowej spłaty należności przez posiadacza rachunku kredytowego oraz stwierdzenia zagrożenia ich terminowej spłaty”.*

Podobnie, pozwany przyznał, że postanowienie dotyczące ograniczenia możliwości korzystania z rachunku w okresie wypowiedzenia umowy, zamieszczone było we wzorcach umowy. Pozwany usunął postanowienie ze

2011 r. Do tego czasu obowiązywać będzie postanowienie o następującym brzmieniu: „W okresie wypowiedzenia Bank ogranicza posiadaczowi rachunku kredytowego dalsze zadłużanie się w ramach limitu”.

Pozwany wniósł o nieobciążanie go na podstawie art. 102 kpc kosztami procesu, ze względu na to, że uznał przy pierwszej czynności żądanie pozwu. -

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Lukas Bank S.A. we Wrocławiu prowadzi działalność gospodarczą, polegającą na świadczeniu usług bankowych (okoliczność bezsporna).

Przy prowadzeniu działalności gospodarczej pozwany posługiwał się w obrocie z konsumentami następującymi wzorcami umownymi:

- 1) „Umowa o przyznanie limitu kredytowego nr i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej, GOLD”,
- 2) „Umowa o przyznanie limitu kredytowego nr i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej FURORA”,
- 3) „Umowa o przyznanie limitu kredytowego nr i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej VISA SILVER”,
- 4) „Umowa o przyznanie limitu kredytowego nr i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej Alsolia MasterCard”,
- 5) „Umowa o przyznanie limitu kredytowego nr i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej MAXIMA PLUS”,
- 6) „Umowa o przyznanie limitu kredytowego nr i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej TESCO MasterCard”,
- 7) „Umowa o przyznanie limitu kredytowego nr i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej CARREFOUR VISA”,
- 8) „Umowa o przyznanie limitu kredytowego nr i umowa o wydanie i korzystanie z partnerskiej karty kredytowej”,
- 9) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego GOLD LUKAS Banku (Regulamin limitu)”,
- 10) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego VISA SILVER (Regulamin limitu)”,

- 11) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego Ałsoła MasterCard (Regulamin limitu)",
- 12) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego FURORA (Regulamin limitu)",
- 13) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego VISA Leroy Merlin (Regulamin limitu)",
- 14) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego (Regulamin limitu)",
- 15) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego MAXIMA PLUS (Regulamin limitu)",
- 16) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego TESCO MasterCard (Regulamin limitu)",
- 17) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego CARREFOUR VISA (Regulamin limitu)",
- 18) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego (Regulamin limitu)",
- 19) „Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego (Regulamin limitu)" stosowany do Umowy o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej VISA Suchan.

(dowód: regulaminy k. 7- 113)

Wzorce umowne wymienione w pkt 1 - 8 zawierały zakwestionowane przez powoda postanowienie o następującej treści:

„Posiadacz rachunku kredytowego oświadcza, że nie będzie korzystał z prawa do wzajemnego potrącania swoich wierzytelności wobec Banku z jakiegokolwiek tytułu do momentu całkowitej spłaty zadłużenia wraz z odsetkami i innymi kosztami. Oświadczenie to nie uchybia uprawnieniu z art. 10 ustawy o kredycie konsumenckim".

Wzorce umowne wymienione w pkt 9 - 19 zawierały zakwestionowane przez powoda postanowienie o następującej treści:

„Bank zastrzega sobie prawo do odmowy autoryzowania transakcji lub wprowadzenia ograniczeń limitów (kwotowych bądź ilościowych) autoryzowanych transakcji gotówkowych i/lub bezgotówkowych przeprowadzanych w ramach dostępnego limitu kredytowego w przypadku: a) naruszenia postanowień Umowy limitu lub Regulaminu limitu,

bT^aT^us^eTTia^o^^nówierT UmowyITkartę lub Regulaminu karty (jeśli posiadacz rachunku kredytowego zawarł z Bankiem Umowę o kartę), c) powzięcia wiarygodnych informacji o pogorszeniu zdolności kredytowej lub sytuacji majątkowej Posiadacza rachunku kredytowego (...)

Wzorce umowne wymienione w pkt 11, 14, 16, 17 i 18 zawierały zakwestionowane przez powoda postanowienie o następującej treści: „**Po wypowiedzeniu umowy przez jedną ze stron Bank ogranicza możliwość korzystania z rachunku kredytowego tylko do dokonywania wpłat na ten rachunek**”.

(dowód: „Umowy o przyznanie limitu kredytowego nr i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej ...” k. 7-37 akt, „Regulaminy przyznawania i korzystania z limitu kredytowego ...” k. 38-101 akt).

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

W myśl art. 385¹ § 1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Za niedozwolone postanowienia umowne (klauzule abuzywne) mogą być uznane tylko takie postanowienia umowy zawieranej z konsumentem, które łącznie spełniają następujące warunki:

- 1) nie zostały z nim uzgodnione indywidualnie,
- 2) nie określają głównych świadczeń stron, w tym ceny lub wynagrodzenia, chyba że zostały sformułowane w sposób niejednoznaczny,
- 3) kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami,
- 4) rażąco naruszają interesy konsumenta.

Jeśli chodzi o pierwszą przesłankę, jest ona w niniejszej sprawie spełniona, gdyż kwestionowane postanowienia nie zostały indywidualnie uzgodnione z konsumentem.

Nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. Są to postanowienia, które nie zostały ustalone w wyniku negocjacji między stronami. Z kolei postanowieniami indywidualnie uzgodnionymi są takie, które były w sposób rzeczywisty negocjowane (na ich treść konsument mógł w praktyce oddziaływać) lub włączone do umowy wskutek propozycji zgłoszonej przez samego konsumenta.

Sporne w sprawie postanowienia nie są wynikiem tego rodzaju uzgodnień. Są one przejęte z wzorca umowy. Ustawa wprost uznaje postanowienia przejęte z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi za nie uzgodnione indywidualnie (art. 385¹ § 3 zdanie 2 kc).

Ewentualny ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywał na pozwanym (art. 385¹ § 4 kc) i dowód ten nie został w niniejszej sprawie przeprowadzony.

Następnie, za niedozwolone mogą być uznane tylko te postanowienia, które nie określają głównych świadczeń stron. Przyjmuje się bowiem, że jeśli chodzi o główne świadczenia, strony zawsze uzgadniają je indywidualnie i właśnie ze względu na nie przystępują do zawarcia umowy.

Postanowienia umowne będące przedmiotem niniejszej sprawy nie dotyczą głównych świadczeń stron. Przez główne świadczenia stron należy rozumieć elementy przedmiotowo istotne umowy (*essentialia negotii*). Zalicza się do nich wynagrodzenie lub cenę jako świadczenie konsumenta oraz świadczenie wzajemne przedsiębiorcy: wydanie towaru czy wykonanie określonej usługi. W niniejszej sprawie głównymi świadczeniami są: z jednej strony - przyznanie przez Bank, w ramach otwartego rachunku kredytowego, limitu kredytowego do określonej kwoty oraz wydanie konsumentowi karty płatniczej umożliwiającej korzystanie z tego limitu (zobowiązanie Banku do rozliczania operacji), z drugiej strony - zapłata przez konsumenta kwot operacji wraz z należnym oprocentowaniem, kwotami opłat i prowizji. Natomiast sporne postanowienia nie

dotyczą tak rozumianych świadczeń-głównych, lecz odnoszą się do prawa potrącania wierzytelności przez konsumenta, prawa do odmowy przez Bank autoryzowania transakcji lub ograniczania limitów autoryzowanych transakcji oraz zakazu korzystania przez konsumenta z rachunku kredytowego po wypowiedzeniu umowy.

Do rozstrzygnięcia pozostała ocena, czy kwestionowane przez powoda postanowienie umowne kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy.

Istotą dobrego obyczaju jest szeroko rozumiany szacunek do drugiego człowieka. Dobre obyczaje odwołują się do takich wartości, jak uczciwość, szczerowość, zaufanie, lojalność, rzetelność i fachowość. Sprzeczne z dobrymi obyczajami będą działania uniemożliwiające realizację tych wartości, w tym również takie, które zmierzają do niedoinformowania, dezinformacji, wykorzystania naiwności lub niewiedzy konsumenta. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że działanie wbrew dobrym obyczajom wyraża się w tworzeniu klauzul umownych, które godzą w równowagę kontraktową stosunku obligacyjnego.

Jeśli chodzi o przesłankę „rażącego naruszenia interesów konsumenta”, to znaczenie mają nie tylko interesy o charakterze ekonomicznym, lecz także takie dobra konsumenta jak jego czas, prywatność, wygoda, zdrowie konsumenta i jego bliskich, rzetelne traktowanie, prywatność, poczucie godności osobistej, satysfakcja z zawarcia umowy o określonej treści. Naruszenie jest „rażące”, jeśli poważnie i znacząco odbiega od sprawiedliwego wyważenia praw i obowiązków stron.

Oceniając w tym świetle sporne postanowienie: *„Posiadacz rachunku kredytowego oświadcza, że nie będzie korzystał z prawa do wzajemnego potrącania swoich wierzytelności wobec Banku z jakiegokolwiek tytułu do momentu całkowitej spłaty zadłużenia wraz z odsetkami i innymi kosztami. Oświadczenie to nie uchybia uprawnieniu z art. 10 ustawy o kredycie konsumenckim”*, Sąd uznał, że stanowi ono niedozwolone postanowienie umowne w rozumieniu art. 385¹ § 1 kc oraz art. 385³ pkt 3 kc, gdyż wyłącza potrącenie wierzytelności konsumenta z wierzytelnością drugiej strony. Zapis ten jest

sprzeczny z art. 498 § 1 k.c, który jako jeden ze sposobów wykonania zobowiązania dopuszcza potrącenie wzajemnej wierzytelności. Forma ta jest wygodna dla konsumenta, nie wymaga zgody banku. Sąd podziela w całości "argumenty wskazane w uzasadnieniu pozwu, co do sprzeczności klauzuli z dobrymi obyczajami oraz rażącego naruszenia interesów konsumenta.

Postanowienie o treści: „*Bank zastrzega sobie prawo do odmowy autoryzowania transakcji lub wprowadzenia ograniczeń limitów (kwotowych bądź ilościowych) autoryzowanych transakcji gotówkowych i/lub bezgotówkowych przeprowadzanych w ramach dostępnego limitu kredytowego w przypadku:*

a) naruszenia postanowień Umowy limitu lub Regulaminu limitu,
b) naruszenia postanowień Umowy o kartę lub Regulaminu karty (jeśli posiadacz rachunku kredytowego zawarł z Bankiem Umowę o kartę),
c) powzięcia wiarygodnych informacji o pogorszeniu zdolności kredytowej lub sytuacji majątkowej Posiadacza rachunku kredytowego (...).” również należy uznać za niedozwolone w świetle art. 385¹ § 1 k.c. z uwagi na argumenty wskazane w uzasadnieniu pozwu. Zauważyć należy, że zapis jest zbyt ogólny, daje pozwanemu prawo do swobodnej interpretacji, co oznacza pojęcie „naruszenie postanowień umowy”, „wiarygodne informacje o pogorszeniu zdolności kredytowej lub sytuacji majątkowej” konsumenta. Zaistnienie tych przesłanek daje pozwanemu prawo do odmowy autoryzacji transakcji, a więc do odmowy wykonania jednego z głównych obowiązków ciążących na banku. Przesłanki odmowy powinny być sformułowane jednoznacznie, powinny mieć na względzie istotny interes konsumenta lub banku. W obecnej formie rażąco narusza interes konsumenta i jest sprzeczne z dobrymi obyczajami, wprowadzając nierównowagę stron stosunku obligacyjnego.

Zapis o treści: „*Po wypowiedzeniu umowy przez jedną ze stron Bank ogranicza możliwość korzystania z rachunku kredytowego tylko do dokonywania wpłat na ten rachunek*” również stanowi niedozwoloną klauzulę umowną w rozumieniu art.385¹ k.c. pozbawiając konsumenta prawa do realizacji umowy łączącej go z bankiem. Jest on bowiem w okresie wypowiedzenia pozbawiony możliwości korzystania z umówionego produktu. Zapis ten narusza dobre obyczaje, takie jak wymagane od profesjonalisty, rzetelność i uczciwość oraz rażąco narusza interesy konsumenta, w tym ekonomiczne, jak również powoduje trudności organizacyjne, stratę czasu.

Z powyższych względów, wobec spełnienia przesłanek z art. 385^A-r pkt 3 k.c., na podstawie art.479⁴²§ 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt I wyrokCy./^A.d?

Zgodnie z treścią przepisu art. 26 ust 1 pkt 6 w zw. z art. 113 ust.v3?> ust.I pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w s^Aj^Ara-clT, cywilnych (Dz. U. Nr 167 poz. 1398) rozstrzygnięto o obciążeniu pozwanej obowiązkiem uiszczenia opłaty sądowej.

Rozstrzygnięcie dotyczące kosztów zastępstwa procesowego oparto na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c w zw. z § 14 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Zdaniem Sądu nie zaistniały przesłanki z art. 102 k.p.c. Pozwany stosował kwestionowane klauzule, dał powód do wytoczenia powództwa i brak jest szczególnych okoliczności uzasadniających nieobciążanie go kosztami procesu.

Publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym zarządzono na podstawie art.479⁴⁴ k.p.c.

/-/ SSR (del) Magdalena Sajur - Kordula

Naoryg nale własce podpisy
Za zgodność z oryg nałem
Sektiiii! (RE) ARZ SĄDOWY.....
la Lech-Wicnrowska

Wiol&